

sygn. akt VI C 321/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2015r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków Wydział VI Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Rzeszutek-Jaworska

Protokolant: Jolanta Moroz

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2015r.

sprawy z powództwa D. M. i A. N.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w S. na rzecz powodów D. M. i A. N. kwoty po 4 195,59 (cztery tysiące sto dziewięćdziesiąt pięć 59/100) zł na rzecz każdego z nich wraz z odsetkami ustawowymi od

- kwot 4 115,64 zł od dnia 7 listopada 2014r.

- kwot 79,95 zł od dnia 29 grudnia 2014r.;

II. zasądza od strony pozwanej solidarnie na rzecz powodów 2142,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.;

III. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków kwotę 95,00 zł tytułem brakujących kosztów sądowych.

Sygn. akt VI C 321/15

UZASADNIENIE

Powodowie D. M. i A. N. wnieśli o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w S. kwot po 3 250,00 zł na rzecz każdego z powodów (vide pismo z 18.II.2015r.) wraz z odsetkami liczonymi w następujący sposób:

- od kwoty 3 170,05 zł od dnia 7.XI.2014r.

- od kwoty 79,95 zł od dnia 29.XII.2014r.

Uzasadniając powództwo wskazali, że w drodze cesji nabyli wierzytelność, jaka przysługiwała cedentowi w stosunku do strony pozwanej z tytułu szkody komunikacyjnej. Żądanie pozwu obejmuje odszkodowanie za szkodę komunikacyjną w pojeździe B. o nr rej. (...), mającą miejsce w dn. 6.X.2014r. Powodowie wskazali, że strona pozwana wypłaciła już z powyższego tytułu kwotę 4 057,43 zł, a więc odpowiedzialność jej co do zasady jest bezsporna. Zdaniem powodów koszt naprawy powyższego samochodu jest jednak wyższy i wynosi 13 122,03 zł brutto. Wskazali, że dochodzona pozewem kwota 6500 zł stanowi część kwoty należnej im z tytułu odszkodowania za uszkodzenie pojazdu. Powodowie podali, że odpowiedzialność strony pozwanej uzasadniona jest tym, iż sprawca szkody miał u strony pozwanej ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Zdaniem powodów nie ulega wątpliwości, że do naprawy uszkodzonego pojazdu należy zastosować części zamienne oryginalne, sygnowane logo producenta pojazdu

albowiem takie części były zamontowane w uszkodzonym samochodzie. Żądanie pozwu obejmuje ponadto kwotę 159,90 zł, stanowiącą koszt sporządzenia przez powodów prywatnej opinii rzeczoznawcy.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości. Przyznała, że co do zasady odpowiada za szkodę i wskazała, że wypłaciła już z tego tytułu kwotę 4 057,43 zł. Zarzuciła, że przedstawiony przez powodów kosztorys naprawy nie wskazuje na rzeczywiste koszty naprawy oraz że powodowie nie przedstawili faktur i rachunków za naprawę samochodu. Wskazała, że w swojej kalkulacji przyjęła przeciętne ceny rynkowe części oryginalnych urealnione o 75% ze względu na stan i wiek pojazdu. Pozwana zarzuciła, że powodowie żądają kosztów naprawy wyliczonych w maksymalnej wysokości i nie ma pewności, czy w takiej dokładnie wysokości poniosą je na naprawę samochodu. Strona pozwana wskazała, że istotne jest ustalenie, czy przedmiotowy pojazd został już naprawiony a poszkodowany właściciel pojazdu poniósł z tego tytułu koszty. W związku z tym zarzuciła, że jeżeli przeprowadzono już naprawę, to powodowie nie mogą dochodzić hipotetycznych kosztów naprawy albowiem możliwe jest ustalenie ich rzeczywistej wysokości po przedłożeniu rachunków, należne odszkodowanie nie może zaś przekraczać rzeczywistej szkody.

Pismem z dn. 10.VIII.2015r. powodowie rozszerzyli powództwo, żądając zasądzenia od strony pozwanej na rzecz każdego z powodów kwot po 4 195,59 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwot 4 115,64 zł od dnia 7.XI.2014r. i od kwot 79,95 zł od dnia 29.XII.2014r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dn. 6.X.2014r. samochód marki B. o numerze rejestracyjnym (...) uczestniczył w kolizji drogowej, której sprawcą był kierowca innego pojazdu, ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej.

(okoliczności bezsporne)

Właścicielem powyższego pojazdu w dacie szkody był A. B..

(okoliczności bezsporne)

Pismem z dn. 3.XI.2014r. strona pozwana poinformowała A. B. o przyznaniu mu odszkodowania za uszkodzenie powyższego pojazdu w wysokości 4 057,43 zł.

Dowód: - pismo strony pozwanej z 3.XI.2014r. – akta szkody

Kwota 4 057,43 zł została A. B. wypłacona przez stronę pozwaną.

(okoliczności bezsporne, vide k. 5 i k. 31)

W dn. 10.XI.2014r. A. B. zawarł z powodami umowę przeniesienia wierzytelności. Zgodnie z jej treścią A. B. zbył odpłatnie na rzecz powodów wszelkie wierzytelności, jakie przysługują mu od strony pozwanej w związku ze szkodą komunikacyjną z dn. 6.X.2014r., w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki B. (...) oraz wszelkie wierzytelności, które przysługują mu z powyższego tytułu od sprawcy szkody. O treści cesji A. B. powiadomił stronę pozwaną.

Dowód: - umowa przeniesienia wierzytelności wraz z załącznikiem Nr 1 – k. 10

Powodowie zlecieli rzeczoznawcy J. K. wycenę kosztów naprawy w/w samochodu. Rzeczoznawca ustalił te koszty na kwotę 13 122,03 zł brutto. Za sporządzenie wyceny J. K. wystawił powodom fakturę na kwotę 159,90 zł.

Dowód: - kalkulacja naprawy – k. 14-16;

- faktura – k. 17

Koszt naprawy samochodu B. nr rej. (...) na skutek jego uszkodzenia w dn. 6.X.2014r. przy użyciu części nowych i oryginalnych wynosi 12 288,72 zł brutto. Tak przeprowadzona naprawa tego samochodu nie spowoduje wzrostu wartości pojazdu.

Dowód: - opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej – k. 54-58

(...) S.A. otrzymało zgłoszenie powyższej szkody w dn. 6.X.2014r.

Dowód: - pismo – korespondencja mailowa strony pozwanej – akta szkody

Pismem z dn. 17.XII.2014r., nadanym tego samego dnia na poczcie, powodowie wezwali stronę pozwaną do zapłaty kwoty 9 224,50 zł.

Dowód: - wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania – k. 18-19

(...) S.A. w S. zostało przejęte - w drodze przeniesienia całego majątku – przez (...) S.A. w S..

(okoliczności bezsporne)

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powodowie wnieśli o zasądzenie kwoty dochodzonej pozwem z tytułu odszkodowania za uszkodzenie pojazdu przez sprawcę kolizji drogowej. Legitymacja strony pozwanej wynikała z bezspornej okoliczności, iż wiązała ją ze sprawcą szkody umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za szkodę. Legitymacja natomiast powodów wynikała z nabycia przez nich w drodze cesji wierzytelności w stosunku do strony pozwanej o zapłatę odszkodowania za szkody powstałe w pojeździe w wyniku kolizji z dn. 6.X.2014r. Jako podstawę prawną ich legitymacji wskazać należy art.509§1 i 2 kc, zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Zgodnie z art.436§1 kc w zw. z art.435§1 kc samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przez ruch tego pojazdu. W myśl zaś art.822§1 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Skoro bezspornym było, że odpowiedzialność za szkodę ponosi kierowca ubezpieczony u strony pozwanej w zakresie OC, nie budziła co do zasady wątpliwości odpowiedzialność pozwanego, jako ubezpieczyciela na podstawie art.822§1 kc.

Odnosząc się do kwestii wysokości dochodzonego w niniejszej sprawie roszczenia wskazać należy, że dochodzone jest ono tytułem odszkodowania za poniesioną szkodę majątkową. Zgodnie zaś z art.361§1 i 2 kc naprawienie szkody obejmuje wszelkie straty, które poniósł poszkodowany, a które pozostają w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem, z którego wynikała szkoda. W myśl art.363§1 kc naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Treść zgłoszonego w niniejszej sprawie żądania bezspornie wskazuje, iż powód wybrał sposób naprawienia szkody poprzez „zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej”. Istotą niniejszej sprawy było więc ustalenie, jaka kwota jest „odpowiednią sumą pieniężną”, stanowiącą wyrównanie szkody. Innymi słowy ustalenia wymagała w niniejszej sprawie wysokość szkody poniesionej przez poszkodowanego w związku z uszkodzeniem samochodu B. w dniu 6.X.2014. Z uwagi na charakter tej szkody ustalenie powyższej okoliczności polegało na ustaleniu kosztów naprawy samochodu B. nr rej. (...) na skutek jego uszkodzenia w dn. 6.X.2015r.

Odnosząc się do zarzutów strony pozwanej dotyczących nieprzedstawienia przez powodów faktur za naprawę wskazać należy, że powodowi przysługiwało roszczenie o zapłatę kwoty stanowiącej równowartość szkody. Dla obowiązku strony pozwanej nie miało znaczenia, czy powodowie (lub wcześniej właściciel uszkodzonego samochodu) naprawili szkodę; zobowiązanie pozwanego obejmuje bowiem obowiązek wypłacenia powodowi takiej kwoty odszkodowania, jaka odpowiada wysokości szkody i dopóki tego obowiązku nie spełnią, jego zobowiązanie będzie trwało.

Kwestia wysokości kosztów naprawy samochodu była w niniejszej sprawie zasadniczą okolicznością sporną. Strona pozwana uważała bowiem, że wypłacona z tego tytułu poszkodowanemu kwota 4 057,43 zł stanowi pełne pokrycie tych kosztów i dalej idące żądanie z tego tytułu, objęte pozwem, jest nieuzasadnione. W tym zakresie spór koncentrował się wokół sposobu naprawienia uszkodzonego pojazdu, tj. przede wszystkim rodzaju użytych do jego naprawy części zamiennych. Strona pozwana twierdziła, że wystarczającym jest, do naprawienia szkody i przywrócenia pojazdu do stanu sprzed jej nastąpienia, użycie części zamiennych nie pochodzących z sieci dystrybucji producenta pojazdu, tzw. zamienników albowiem są one równoważne jakościowo.

Z powyższą tezą nie sposób się zgodzić. Przede wszystkim podnieść należy, że nie wykazano w niniejszym postępowaniu, aby w uszkodzonym samochodzie wmontowane były przed datą szkody jakiegokolwiek części nieoryginalne, tj. niezamontowane tam fabrycznie przez producenta samochodu. Również biegły w sporządzonej opinii jednoznacznie stwierdził, że „pojazd był o fabrycznym montażu z części oryginalnych”. Tylko natomiast w sytuacji wykazania zamontowania w pojeździe części nieoryginalnych można byłoby rozważyć naprawienie tego pojazdu przy użyciu części nieoryginalnych albowiem taka naprawa stanowiłaby przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody. W sytuacji niewykazania powyższego przez stronę pozwaną (wywodzącą skutki prawne z tego faktu) należało przyjąć, że uszkodzony samochód w całości składał się z części oryginalnych, pochodzących od jego producenta. W konsekwencji tylko użycie takich części przy naprawie tego samochodu stanowić mogło przywrócenie tego samochodu do stanu sprzed szkody.

Ponadto, strona pozwana twierdząc, że tzw. zamienniki, czyli części zamienne pochodzące spoza sieci dystrybucji producenta pojazdu, są równoważne jakościowo oryginalnym częściom zamiennym (vide odpowiedź na pozew – k. 33), nie udowodniła w żaden sposób tego twierdzenia. Również więc z tego powodu nie było podstaw do przyjęcia, iż zastosowanie tego rodzaju części doprowadzi pojazd do stanu sprzed szkody.

Wskazać należy, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Dopiero zaś jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi (tak Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z 12.IV.2012r., III CZP 80/11). W realiach niniejszej sprawy oznacza to, że dopiero, gdyby pozwany wykazał, że użycie do naprawy nowych, oryginalnych części spowodowałoby wzrost wartości pojazdu, możliwe byłoby obniżenie odszkodowania. Strona pozwana nie wykazała jednak powyższego, a z opinii biegłego wprost wynika, że okoliczność taka nie miała miejsca.

Reasumując tę część rozważań sąd przyjął, że uzasadnione było uwzględnienie w kosztach naprawy pojazdu oryginalnych części zamiennych z logo producenta.

Ustalając koszt naprawy samochodu sąd oparł się na opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej albowiem okoliczność powyższa wymagała wiadomości specjalnych. Złożona przez biegłego M. B. opinia jest opinią kompletną, logiczną i rzetelną. Biegły w pełnym zakresie odniósł się do pytań postawionych mu przez sąd, przedstawiając szczegółową kalkulację wysokości odszkodowania. Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania tej opinii; również strony nie podniosły w istocie żadnych zarzutów. Zarzuty podniesione przez stronę pozwaną nie były zasadne albowiem nieuwzględnienie przez biegłego w sporządzonej opinii części zamiennych alternatywnych było zgodne ze zleceniem sądu, który dopuścił dowód z opinii biegłego na okoliczność ustalenia przez biegłego kosztów naprawy samochodu przy uwzględnieniu części nowych i oryginalnych. Powyżej przedstawiono uzasadnienie dla

tak sformułowanej tezy dowodowej. Sporządzenie przez biegłego alternatywnej kalkulacji, przy uwzględnieniu części alternatywnych nie było uzasadnione z przyczyny przedstawionych we wcześniejszej części uzasadnienia.

Opierając się na powyższej opinii biegłego sąd przyjął, że koszt naprawy samochodu B. o nr rej. (...) na skutek jego uszkodzenia w dn. 6.X.2014r. wynosi 12 288,72 zł. Uwzględniając więc, że strona pozwana wypłaciła już poszkodowanemu z tego tytułu kwotę 4 057,43 zł, należało zasądzić na rzecz powodów różnicę tych kwot, czyli łącznie 8 231,29 zł.

Dodatkowo uwzględniono, że poniesienie przez powodów kosztu sporządzenia prywatnej wyceny rzeczoznawcy pozostawało w niniejszej sprawie w normalnym związku przyczynowym ze szkodą. W tym zakresie wskazać należy, że strona pozwana wypłaciła poszkodowanemu odszkodowanie znacznie zaniżone w porównaniu z rzeczywistym kosztem naprawy pojazdu. Powodowie, mając w tym zakresie istotne wątpliwości i nie mając jednocześnie wiedzy specjalistycznej z zakresu techniki samochodowej, aby to zweryfikować i móc później należycie sprecyzować swoje roszczenie przed sądem, musieli zlecić sporządzenie wyceny rzeczoznawcy. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego dokonana przed wszczęciem postępowania sądowego i poza zabezpieczeniem dowodów ekspertyza może być istotną przesłanką zasądzenia odszkodowania i w takim wypadku koszt ekspertyzy stanowi szkodę ulegającą naprawieniu w myśl art.361 k.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02.09.1975r., sygn. I CR 505/75, niepublikowany, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18.05.2004r., sygn. III CZP 24/04). Do kwoty 8 231,29 zł doliczono więc 159,90 zł kosztu sporządzenia wyceny przez rzeczoznawcę.

Orzeczenie w zakresie odsetek od kwoty 8 231,29 zł uzasadnione jest faktem, iż zgłoszenie szkody miało miejsce, jak wcześniej wskazano, w dniu 6.X.2014r. W świetle art.817§1 kc termin wypłaty odszkodowania upłynął więc w dniu 6.XI.2014r., co uzasadniało zasądzenie odsetek od następnego dnia, tj. od 7.XI.2014r. Odsetki od kwoty 159,90 zł zasądzono zgodnie z żądaniem pozwu albowiem termin do zapłaty tej kwoty przez pozwanego określony został na 7 dni od sporządzenia wezwania z dn. 17.XII.2014r. (vide wezwanie do zapłaty – k. 18).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98§1 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty procesu. Na koszty te składa się: 325 zł tytułem opłaty od pozwu, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 600 zł zaliczki na opinię biegłego oraz 1200 zł wynagrodzenia pełnomocnika.

Orzeczenie o kosztach procesu zawarte w pkt III wyroku wynika z faktu rozszerzenia powództwa i konieczności uiszczenia z tego tytułu opłaty w wysokości 95 zł. Do poniesienia tego kosztu obowiązana jest strona pozwana, jako przegrywająca.